

Mandanga, sempre mandanga!

Nostre admirat Xenius devia inventar la «mandanga», inspirant-se en la teatralitat que es desprèn de tots els actes i de totes les coses en les quals hi intervenen la Lliga Regionalista i els seus homes, o en les que, orientades per aquella entitat política, pretenent ésser grans i aparatoses, i en el fons, o més ben dit, pel darrera, tot està embastat amb llistons, llaua i cartró, igual que les majestoses concepcions dels grans escenògrafs, pintors d'exotisme i falsos enlluernaments que sols serveixen per a cassar aloses, i qui diu aloses, vol dir públic ingènu i badoc...

Anem al grà.

No hem pogut treure l'aigua clara de si el fet de la carretera de Xereç de la Frontera fou un cas premeditat o casual, com tampoc si els impactes dels vuit trets incrustats al cantó esquerra de l'auto, ho foren d'una perdigonada, balins, o bales de revòlver o amb arma llarga.

Per fortuna, el senyor Cambó, segons diu «La Dépêche» del dia 26, anava molt ben acompanyat, i no sofrí la més lleu conseqüència, del fet salvatge, del què ens en congratulem sincerament.

Més, en llegir «La Veü de Catalunya» corresponent al penúltim dimarts, ens ha vingut a la memòria, tot seguit, la paraula «mandanga». Allí es parla de barbàrie i violència; de la llibertat de Catalunya i d'altres aparatoses coses, i amb planyivola frase diuen: «Ens l'han volgut assassinar!», i amb una compungió maquiavèlica i hipòcrita, reituen l'atemptat d'Hosfrancs, senyalant als culpables d'aquell fet, i pretenent veladament, fer entendre quins podrien ésser els autors (?) del fet de la carretera de Xereç. Però, com que no els convé desvirtuar l'efecte de la primera impresió, resulta que de tot això ja fa vuit dies i encara ningú ha concretat si fou un acte criminal, premeditat i polític, o bé el fet aïllat o barbre d'un desequilibrat, o la senzilla casualitat barroera i capritxosa del Destí. I amb tot això, sembla dependre's de l'al·ludit article de «La Veü», que resta amagat, a punt d'ensenyar-lo menaçador, aquell tristement cèlebre cartellet de les set lletres, inspirat per esperits mesquins i baixos, que deia: «Delateu!»

Com que no estem en època d'eleccions, la Lliga preté mantenir l'equívoc i l'incertitud, publicant les protestes que reb en reprovació

del fet; així, quan li convindrà, farà que el fet ressurgeixi, i si encara no s'ha ben aclarat si realment fou un atemptat o bé el «timo dels perdigons», veurem com tractaran als «enemics de Catalunya» com ells diuen; veurem sortir altra volta els lleterets per l'estil del de les set lletres i d'aquell altre que deia: «Matad a Lerroux».

Mandanga, tot mandanga; i sempre mandanga!...

Nosaltres, que de la Lliga Regionalista en tenim un concepte ben format i definitiu, desitjariem s'en anés en orri ja tanta comèdia, tanta mesquinesa i es tingués de la dignitat un concepte més elevat i sincer, resurgint honorat, noble i justicier, un partit d'homes seriosos i de responsabilitat.

Llavors, ja veuríem més clar i concís, l'esdevenir de Catalunya.

Mentre l'imperi de la mandanga fassi de les seves, tot es presenta molt negre, més negre encara que la consciència de certs prohoms que juguen amb l'equívoc constant del regionalisme i el nacionalisme, del catalanisme i l'Espanya Gran, i que en mig d'aquest joc de paraules, ells, els que pretenen ésser els acaparadors de l'amor a Catalunya, fan via, bo i engreixant els cabals de llurs caixes insaciables...

J. NOY
(Xenius Codorniu)

CARTA HAVIERTA

que mando serrada a mi compañero periodista
Don Estevan Camillo, Director de Paja, del diario
Gente de Ora

Cerido amigo Estevan: Con el tiempo que ace que eres Director de Paja de tu diario catalanista no te as dinado ofrecerme tu nuevo cargo, heres un desagradesido, yo hiva esperando pensando que cuando te bendria vien me escribirias pero beo que no te as desidido.

Un Director de diario ahun que sea de paja deve escribir en el diario como yo lo ajo pues si no lo ases se piensan que no sabes de escribir y eso no ase buen efecto para un Director ahun que sea de Paja.

Yo me gustaria saber como piensas esto de la Lija y si heres mui catalanista por que el que te ase aser de Director de Paja, no lo es mui

Ya se que en boca serada no entran moscas ni bolatiles y que el cameron que se duerme se lo lleba la corriente Pero los ombres de letras como yo y tu tenemos de aser las declaraciones con la imprenta.

Yo no creo muxo en tus ideas catalanistas porque me an dixo que en tu casa de aser fideos tienes allí arriba del piso de arriba un cartel mui grande en castellano; yo no lebisto pues ya saves que soi sordo.

Me justaria muxo que me escrivieras lo que te dan para aser de Director de Paja pues si tu semana es mas grande que la mia, podria mos aser un Sindicato entre yo y tu.

Si te desides ha aser el sindicato podriamos bernos un dia brenando y tu como heres mas goven pajarias el gasto.

Si me escrivies pondras la letra muy gorda pues yo tengo la bista muy flaca y soi sordo com la saves.

Hespero me escriviras sin falta y se despide de tu este Director de Paja como tu que lo es

JUAN BRUNET

GACETILLAS

Tras reñida oposición, habida entre todos los alumnos que han ingresado en el Instituto general y técnico de Barcelona, han alcanzado los dos primeros números en la lista de méritos, y por consiguiente la calificación de Premio extraordinario y Matrícula de Honor en todas las asignaturas del primer curso de Bachillerato, los alumnos del Colegio Municipal de Segunda Enseñanza de nuestra ciudad, José Gendra Bellavista y Ramón Brull Orriols, ambos becados por el Ayuntamiento.

Igual calificación ha obtenido, en la Escuela de Altos Estudios Mercantiles de Barcelona, el alumno José Casademunt Bayer.

A dichos escolares, al igual que a sus familias, damos nuestra más cordial enhorabuena y felicitamos al director del Colegio, señor Vegué, por la excelente preparación de sus alumnos, que les permite éxitos como el apuntado

Han retornat de París, encantats de la visita a aquella capital, i de les innombrables atencions rebudes per part de les autoritats i representacions espanyoles que allí tenen estada, els choristes d'aquesta terra que amb tant entusiasme segueixen les inspiracions d'aquell gran mestre i patriota En Josep Anselm Clavé.

En l'edició anterior s'ens oblidà consignar que, entre els excursionistes, s'hi trobava el conec ler de la ciutat de Badalona i estimat amic nostre don Pere Baille, a qui, com a tots els altres, donem des d'aquestes columnes, nosira coral benvinguda.

Por nuestro amigo, el Diputado a Cortes por el distrito, don Francisco Torras Villà, ha sido cursado el siguiente telegrama:

«Madrid—Director General Compañía Arrendataria Tabacos.

Por considerarlo razonable, ruégole que, como resultado del estudio está naciendo, acuerde mejorar comisión de venta estanqueros, lo mismo respecto tabaco que efectos timbrados, así como establecimiento descanso dominical. Celebraré mucho lo haga así, evitándome planteamiento asunto Parlamento en apoyo principalmente intereses modestos expone.ores. Le saluda atentamente, FRANCISCO TORRAS VILLÀ».

El diputat provincial don Santiago de Riva i Espanya té grans facilitats per a enterar-se de tot quant se refereix a l'asquerós assumpte del joc, en el Govern Civil de Barcelona; car son parent, l'oficial major d'aquella dependència del tirà, don Josep de Azcàrraga, actua de Secretari del Comitè Benèfic Social.

Estem a les seves ordres quan vulgui parlar d'aquest assumpte en serió. Parlarem de les ruletes i d'altres recreos que funcionen en casinos i societats de Barcelona, inclús en una d'elles que presideix un diputat regionalista, i també ho farem de Caldetas, que representa en Corts altra personalitat de la mateixa comunió política. Invitem al senyor de Riba, com a iniciador, a que doni a aquest assumpte l'importància que té.

I, repetim: estem a les seves ordres.

L'Ajuntament de Granollers ha estat embargat per no haver pagat contingent provincial en quantitat de 45,212'43 pessetes.

L'Ajuntament de Vilanova i Geltrú devia, en aquella data, i per igual concepte, la friolera de 567,547'18 pessetes i no tenim notícia de cap mida extrema.

Mentre el districte de Granollers el representa En Francisco Torras Villà, qui en tot moment ha combatut la política eixorca i disbauxes administratives portades a cap pels cacics que governen la Mancomunitat, el districte de Vilanova i Geltrú està sotmès al jou caciquista d'en Josep Bertrán i Músitu, ex ministre de Gràcia i Justícia, i prohomi de la Lliga Regionalista